

Så ved jeg ikke, hvad det er for en verden, hr. Morten Helveg Petersen egentlig lever i, når han siger, at regeringen ikke overholder de aftaler, den selv har indgået med kommuner og amter, og ikke følger sin egen politik. Jeg vil lige sige, at regeringen ikke har nogen overskridelser af anvendelsen af midlerne på det statslige budget i forhold til den plan, vi har fulgt siden november 2001. Målsætningen var, at realressourceforbruget på det statslige område skulle være uændret over tid, og hvis vi gør realforbruget på det statslige område op, er det i virkeligheden negativt. Vi har brugt lidt mindre end det, vi kunne have brugt inden for den samlede ramme, og de midler har vi lagt ud i kommunerne, så de også har haft den fulde vækst, der har været til rådighed.

Staten har fulgt sin linje fuldstændigt. Overskridelserne ligger ét sted, nemlig i kommuner og amter. Og så kan man selvfølgelig sige, at det ikke gør noget. Jo, det gør noget, hvis man har den opfattelse, at man skal føre en ansvarlig finanspolitik, og hvis nogle mener, der er plads til større aktivitet, må andre instanser bedømme aktivitetsniveauet i Danmark og afgøre, om der er plads til yderligere finanspolitiske lempelser. Det er jo det, der er tale om.

Jeg vil blot sige, at alle, der ligger inde med faglig viden og har en ansvarlig politisk holdning, siger, at der ikke er plads til finanspolitiske lempelser, og derfor er den finanspolitik, som vi har lagt frem, neutral – ja, hvis vi går helt ned på atomvægten, er den i virkeligheden minus 0,1 pct. Den bidrager nemlig ikke til ødelæggende aktivitet, og den samlede finanspolitik, altså stat, kommuner og amter under et, er fuldt forsvaret, når det gælder forbrugsdelen. Men det vil den altså ikke blive ved med at være, hvis man ikke respekterer de aftaler, der er indgået for den kommunale økonomi.

Jeg synes til gengæld, det er rigtigt og fair, når hr. Morten Helveg siger, at Det Radikale Venstre ikke er tilhænger af skattestoppet, og at det derfor er klart, at man heller ikke er med til at bruge midler til de store og mere fundamentale beslutninger, der sikrer økonomien. Det er en beslutning, man selv tager, når man siger: Vi er ikke enige i skattestoppet, vi er ikke enige i frit valgordninger, og der er meget andet, vi ikke er enige i, så vi er ikke med. Det synes jeg er helt fair, og det bestemmer man selv.

Det har vi også oplevet med Socialdemokratiet. Man ville gerne være med i »En ny chance til alle«, og man fik også en chance for det. Men

man sagde: Nej, vi gør det ikke, vi går ikke med. Man fik mulighed for at være med i boligaftalen, men man sagde: Okay, vi kan godt tale om boliger og boligpolitik, men vi forlader bordet, vel vidende at når der til næste år skal forhandles boligpolitik for de næste 10-12 år, er Socialdemokratiet udenfor. Vi oplevede det samme på trafikområdet, hvor man også sagde: Vi er ikke med. Nej, det er man ikke, og derfor forhandlede vi sammen med Det Radikale Venstre, for der ville de godt være med. Det har vi så gjort i år.

Kl. 16.00

Så man melder sig altså ud, og det har man jo lov til. Det kan ikke kritiseres, det er en beslutning, man selv træffer, at man rent faktisk ønsker at være uden for der, hvor beslutningerne træffes. Men jeg håber alligevel, at den tanke indfinder sig på et tidspunkt, at det måske er klogt at lade være at melde sig ud og blive omkring bordet, så man deltager i de mulige drøftelser, som udmøntes i den politik, der bærer Danmark.

Så vil jeg lige sige til hr. Morten Helveg Petersen, som mente, at man brugte flere penge end dem, der egentlig var: Jeg ved ikke, hvordan det optræder. Hvis man tager det, der er i balancen, og ser på, hvad der er på forbrugssiden, så er det sådan, at vi bruger 200 mio. kr. mindre, men vi har også 200 mio. kr. mindre i indtægter. Det hænger fuldstændig sammen. Så vi holder fuldstændig vores forbrugsmålsætning, hvis kommuner og amter holder deres aftaler. Ellers vil det selvfølgelig ikke være tilfældet.

Så er der selve spørgsmålet om skattestoppet, og hvad det finansierer, og der har stort set alle været inde på, også hr. Morten Helveg Petersen: Jamen det er jo meget godt, at man bare pumper udgifterne ud til kommunerne, og så skal de betale. Men sådan foregår det jo ikke.

Jeg ved ikke, hvornår den erkendelse breder sig – nu er det altså blevet præsteret siden november 2001 – at det er staten, der et hundrede procent betaler skattestoppet. Vi har nogle rimelig overskuelige forhandlinger med kommuner og amter, fordi det er rimelig enkle forhold, der gør sig gældende.

For det første konstaterer man, hvad udgifterne er her og nu: Hvad koster det i Danmark? Så lægger man de ønsker, som regeringen og Folketinget har haft, oven i de kommunale udgifter og tit og ofte yderligere realvækst oveni, som er udisponeret. Så siger man: Det er så alle udgifterne, er vi enige om dem? Og det er vi. Det er